

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12Co/167/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4111227729
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Pátrovičová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4111227729.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Pátrovičovej a sudkýň JUDr. Sone Zmekovej a JUDr. Denisy Šaligovej v spore žalobkyne: R.. Y. V., narodená XX.XX.XXXX, bytom V. XXX/XE., Z., proti žalovanému: X. Z., narodený XX.XX.XXXX, bytom L. X, V., Z. C., právne zastúpený: JÁNSKÝ & PARTNERS s.r.o., so sídlom Štúrova 13, Nitra, IČO: 47 249 650, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 28. marca 2019 č. k. 9C/179/2011-713 takto

rozhodol:

Odvolačný súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalobkyni voči žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Nitra (súd prvej inštancie) rozsudkom zo dňa 28. marca 2019 č. k. 9C/179/2011-713 (napadnutý rozsudok): I. určil, že do bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej aj „BSM“) ako strán sporu patrí nábytok detskej izby (posteľ, písací stôl so zásuvkami, šatníková skriňa 2-dverová s nádstavcom, 2 skrinky policové, 5-zásuvková komoda) v nepatrnej hodnote, finančné prostriedky vo výške 38 309,12 eur nachádzajúce sa v notárskej úschove u R.. Y. T., notárky, Notársky úrad so sídlom U. W. X, F., IČO: XX XXX XXX, sp. zn.: W. XXXX/XXXX, II. BSM vyporiadal tak, že do výlučného vlastníctva žalobkyni prikázal nábytok detskej izby (posteľ, písací stôl so zásuvkami, šatníková skriňa 2-dverová s nádstavcom, 2 skrinky policové, 5-zásuvková komoda) v nepatrnej hodnote, finančné prostriedky vo výške 38 309,12 eur nachádzajúce sa v notárske úschove u R.. Y. T., notárky, Notársky úrad so sídlom U. W. X, F., IČO: XX XXX XXX, sp. zn.: W. XXXX/XXXX, a III. o trovách konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá nárok na ich náhradu.

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu dňa 20.09.2011 a doplnenou dňa 22.11.2011 domáhala BSM a prikázania do jej výlučného vlastníctva nehnuteľné veci: X-izbový byt č. XX nachádzajúci sa na X. poschodí na adrese N. XX v W., v bytovom dome súp. č. XXX, k. ú. Z. na parc. č. XXXX/X, zastavané plochy a nádvorcia zapísanom na LV č. XXXX, spoluvlastnícky podiel vo veľkosti XXX/XXXXX-in na spoločných častiach a zariadeniach bytového domu, evidovaného na LV č. XXXX, kat. úz. Z. a spoluvlastnícky podiel vo veľkosti XXX/XXXXX-in na pozemku parc. č. XXXX/X, zastavané plochy a nádvorcia, o výmere 382 m² v kat. úz. Z., evidovanom na LV č. XXXX a hnuťelné veci: nábytok detskej izby (nadobúdacia cena 778,89 eur, posteľ, šatníková skriňa s nadstavcom, písací stôl so zásuvkovým stolíkom a 2 menšie poloopené skrinky), kuchynská linka (nadobúdacia cena 1 560,11 eur), vstavaná skriňa na chodbe (nadobúdacia cena 630,68 eur). Žalobkyňa ďalej navrhla, aby súd prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného nehnuteľnosť: pozemok zapísaný na LV č. XXX ako parc. č. XXXX, kat. úz. Z., zastavané plochy a nádvorcia o výmere 19 m² s garážou so súp. č. XXXX a hnuťelné veci: nábytok - čalúnená sedacia súprava - M. oranžovej farby

(výrobca S. E..L.. A., nadobúdacia cena 806,28 eur), obývacia stena - Z. vo farbe buk-javor (nízka skrinka pod TV, 2 ks nižšie uvedenej skrinky a 1 ks vysoká presklená skrinka - výrobca H. L.. L. C..I.. M., nadobúdacia cena 784,04 eur), spálňa, 3-skriňový šatník a 5-zásuvková komoda - T. vo farbe buk - výrobca H. L.. L. C..I.. M., nadobúdacia cena 1 618,87 eur, manželská posteľ s roštmi - X. vo farbe buk a 2 ks nočných stolíkov - H. (obe výrobca S. E..L.. A.), TV stolík zn. M. vo farbe orech zakúpený v roku 2002, elektronika - TV (značky R. - typ: RM-C1514, nadobúdacia cena 331,94 eur), chladnička (značky J. T., typ: HZOS 3366 model K336/2P, nadobúdacia cena 796,65 eur), videorekordér (značky T., model: NV-FJ 712 EE-S) a DVD prehrávač (značky T., model: DVD-RV 20E), digitálny fotoaparát I. (model: FE-210/X-775, nadobúdacia cena 82,98 eur), digitálna kamera - T. (model 65 EGE, nadobúdacia cena 1 128,59 eur), vŕtačka V. (model 25C 125), aku skrutkovač - F.&H. (model CD14C, nadobúdacia cena 26,55 eur), osobné motorové vozidlo - I. Z., červenej farby, ŠPZ: W. XXX X., zakúpené v roku XXXX s nadobúdacou cenou 1 000 eur (je odstavené v garáži, keďže žalovaný z neho v máji XXXX odmontoval všetky 4 kolesá a iné súčiastky, aby žalobkyni znemožnil jeho užívanie) a osobné motorové vozidlo - U. V XX, striebornej farby, SPZ: W. XXX H., zakúpené v roku XXXX za cenu 10 256,92 eur, ktoré momentálne používa žalovaný. Zároveň žalobkyňa navrhla uložiť jej povinnosť zaplatiť zostatok dlhu na úvere zo zmluvy, uzavretej s U., E..L.. o financovaní bývania reg. č. XXX/XXXXXX/XX-XXX/XXX zo dňa XX.XX.XXXX, vo výške, ktorá bude vyplývať z vyjadrenia banky, a aj povinnosť zaplatiť zostatok dlhu na úvere z úverovej zmluvy zo dňa XX.XX.XXXX č. XXXXXXXX a úverovej zmluvy zo dňa XX.XX.XXXX č. XXXXXXXX, uzavretých s O. L. L., E..L.., vo výške, ktorá bude vyplývať z vyjadrenia stavebnej sporiteľne. Žalobkyňa si uplatnila tiež nárok na náhradu trov konania.

3.V odôvodnení žaloby uviedla, že nehnuteľnosti, ktoré žiada vyporiadať, nadobudli na základe kúpnej zmluvy, evidovanej pod č. U. XXXX/XX v roku XXXX za kúpnu cenu 36.181,37 eura (1 090 000,- Sk). V súčasnosti, teda ku dňu zániku manželstva má byť vzhľadom na vykonanú rekonštrukciu vyššiu hodnotu, cena bytu je približne 64.000 eur a cena garáže približne 4.000 eur. Žalobkyňa uviedla, že o získanie predmetných nehnuteľností sa zaslúžila najmä ona ako aj o zorganizovanie a vykonanie rekonštrukčných prác z dôvodu, že väčšinu času žalovaný nebol prítomný z dôvodu výkonu práce W. alebo návštev v Z.. Od septembra XXXX, t. j. odkedy je zamestnaná v A. U. L., E..L.., jej z osobného účtu vedeného vo U., E..L.., pravidelne mesačne strhávajú splátky úveru poskytnutého na bývanie, splátky oboch stavebných úverov a úhrady spojené s vlastníctvom a užívaním bytu. Žalovaný sa v byte nezdržiava od nadobudnutia právoplatnosti a vykonateľnosti rozhodnutia Okresného súdu Nitra sp. zn. 7C/229/2009 zo dňa 05.11.2009, ktorým bolo žalovanému uložené, aby do predmetného bytu nevstupoval do právoplatného skončenia konania o vylúčenie z užívania bytu pod sp. zn. 15C 257/2009. Pokiaľ ide o hnuťelné veci, ktoré žiada žalobkyňa vyporiadať, nábytok bol zväčša zakúpený v roku 2005 a 2006. Žalovaný si pri odchode z bytu zobral fotoaparát, videokameru a všetko pracovné náradie. Na kúpu bytu a garáže si strany zobrali úver z U., E..L.., na základe zmluvy o financovaní bývania reg. č. XXX/XXXXXX/XX-XXX/XXX zo dňa XX.XX.XXXX v celkovej výške 1 000 000 Sk (33.193,92 eura). Zároveň na zabezpečenie bytu bola uzatvorená zmluva o zriadení záložného práva, ktorá je evidovaná na LV č. XXXX a LV č. XXX ako ťarcha - záložné právo v prospech U., E..L.., U. XXX/XX zo dňa XX.XX.XXXX na byt ako aj príslušný pozemok, spoločné časti a spoločné zariadenia domu a taktiež na garáž a pozemok pod ňou. Na rekonštrukciu bytu, ktorý bol v pôvodnom stave, použili prostriedky získané z dvoch stavebných úverov. Zmluvu o stavebnom sporení č. XXXXXXXX žalobkyňa uzavrela s O. L. L., E..L.., tesne po uzavretí manželstva XX.XX.XXXX so súhlasom a vedomím žalovaného a ku dňu XX.XX.XXXX na nej našetrili 100 000 Sk (3.319,39 eura) a na základe úverovej zmluvy zo dňa XX.XX.XXXX si požičali ešte 100 000 Sk (3.319,39 eura). Podobnú zmluvu o stavebnom sporení uzavrela v roku XXXX aj matka žalobkyne E. N., ktorá uvedenú zmluvu č. XXXXXXXX spolu s nasporenou sumou vo výške 97.095,90 Sk (3.222,99 eura) dňom XX.XX.XXXX previedla na žalobkyňu a O. L. L., E..L.., žalobkyni poskytla na základe úverovej zmluvy zo dňa XX.XX.XXXX úver vo výške 99.988 Sk (3.318,99 eura). Nasporené peniaze aj sumy poskytnutých úverov boli použité na doplatenie kúpnej ceny za byt a rekonštrukciu bytu. Mesačne boli z účtu žalobkyne vedeného vo U., E..L.., č. ú.: XXXXXXXXX/XXXX uhrádzané splátky U., E..L.., od uzatvorenia zmluvy doposiaľ vo výške 65,40 eura + 152,58 eura (spolu 217,98 eura) a mesačné splátky O. L. L., E..L.., vo výške 47,80 eura a 47,14 eura (spolu 94,94 eura). Finančné prostriedky v sume 97 095,90,-Sk (3.222,99 eura) boli darované žalobkyni ako dcére, pričom jej úmyslom bolo darovať peniaze výlučne žalobkyni, t. j., len žalobkyni osobne a nie aj žalovanému, a to bez ohľadu na to, že sa použili na rekonštrukciu bytu, ktorý patrí do BSM. Nábytok detskej izby bol zakúpený v roku 2005 a 2006 pre syna Y. a tento ho doposiaľ výlučne užíva. Keďže bol žalobkyni maloletý zverený do osobnej starostlivosti, žiadala, aby tento nábytok súd prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyni. Ďalej žiadala, aby súd pri určovaní podielov pri vyporiadaní

BSM prihladol na to, ako sa ktorý z manželov staral o rodinu, zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí, staral o maloletého a obstarával spoločnú domácnosť. Žalobkyňa poukázala na to, že počas celého manželstva pristupoval žalovaný nezodpovedne k financiám, pre svoju konfliktnú povahu menil niekoľkokrát zamestnanie, viackrát odmietol výkon funkcie X. H., na ktorú mal certifikát a kde by mal vyšší príjem, vôbec si neplatil sociálne ani dôchodkové poistenie. Keď bol nezamestnaný, požičiavali si peniaze od príbuzných a známych, ktoré museli vrátiť. Celý byt kúpili na úver, ktorý žalovaný pri jeho vtedy deklarovanom mesačnom príjme 100.000 Sk (3.319,39 eura) sľúbil, že splatia do 4 rokov, ako to umožňovala úverová zmluva. Banke však nezaplatili ani jednu mimoriadnu splátku, žalovaný radšej investoval do zbraní a svoju pôvodnú zbierku 5 ks pred uzavretím manželstva rozšíril hlavne ku koncu manželstva na 17 ks v Z. a 7 ks na L. s rôznym príslušenstvom v značnej hodnote, o čom ona nevedela až do doby, kedy boli tieto zbrane zadržané políciou. Žalovaný investoval počas manželstva aj do potápačského výstroja, kúpy motora na loď, motorovej pily, rekonštrukcie a vybavenia garsónky v dome patriacom jeho rodičom (otcovi), všetko v Z.. Od decembra XXXX neprispieval vôbec na spoločnú domácnosť, byt, úvery. Po tom, ako sa jej v marci XXXX vyhrážal fyzickou likvidáciou, v obave o svoj život a zdravie svojho syna odišla aj so synom k svojej matke a byt na N. užíval až do novembra XXXX žalovaný v čase, keď bol na L.. V tom čase odmontoval aj dvierka z práčky, odstránil horáky zo sporáku, vzal diaľkové ovládanie od klimatizácie, pokrivil dvierka na poštovej schránke, t. j. bránil jej v prípade návratu do bytu tento riadne užívať.

4. Žalovaný vo vyjadrení k návrhu uviedol, že žalobkyňa neuviedla všetky hnutelné veci, ktoré by mali byť predmetom vyporiadania BSM. Samostatnú práčku J. zaplatil on v sume 29.990 Sk. V žalobe nie sú uvedené všetky svadobné dary. Motorové vozidlo U. V XX je dar od jeho otca (daroval mu 12 000 eur v roku XXXX). Uvedené peniaze boli použité na kúpu auta, chladničky a klimatizácie. V roku XXXX žalobkyňa spôsobila autonehodu, pričom jeho otec financoval opravu, ktorú žalovaný splatil, keďže si požičal peniaze od kamaráta. V žalobe nie sú uvedené ďalšie veci, a to písací stôl kúpený v H., luster, ktorý zaplatil on v hodnote 10.000 Sk, komplet HI-FI s reproduktormi značky M. a T., sklenená skriňa z K., mramorový stôl, ktorý kúpil pred svadbou, set nožov, ktorý dostal ako dar. Stavebné sporenie od roku XXXX - XXXX platil len on, každý rok približne 30.000 Sk, nemohol však figurovať na zmluve, lebo nemal trvalý pobyt na L.. V Z. si zobral úver na sumu 8 000 eur na kúpu nábytku a pod.

5. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že manželstvo strán sporu bolo uzavreté dňa XX.XX.XXXX na Matričnom úrade F. X, rozvedené bolo rozsudkom Okresného súdu Nitra č. k. 9C/9/2009-298 zo dňa XX.XX.XXXX, právoplatným dňa XX.XX.XXXX. Súd zároveň týmto rozhodnutím zveril maloletého Y. Z., nar. XX.XX.XXXX, na čas po rozvode do osobnej starostlivosti navrhovateľky, ktorá ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok, otec bol zaviazaný na výživné 150 eur mesačne, a zároveň súd upravil styk otca so synom.

6. Byt sporových strán, nadobudnutý počas manželstva, bol predaný v dražbe a navrhovateľ dražby a zároveň záložný veriteľ prvý v poradí (U., E..L..) zložil dňa XX.XX.XXXX do notárskej úschovy zvyšok výťažku dražby vo výške 52.534,37 eura z predaja nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX, katastrálne územie Z., Okresný úrad W. - katastrálny odbor, obec W., okres W., spoluvlastnícky podiel 1/1, stavby: byt č. XX, na X.p., vo vchode XX, v bytovom dome so súpisným číslom XXX postavenom na parcele č. XXXX/X, podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastnícky podiel k pozemku parcela registra "C", parcelné číslo XXXX/X, výmere 382 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria: XXX/XXXXX. Z vyššie uvedenej sumy peňazí bol uspokojený záložný veriteľ druhý v poradí zapísaný na LV č. XXXX vo výške 12.375,19 eura a záložný veriteľ tretí v poradí zapísaný na LV č. XXXX vo výške 1.850,06 eura. Po uspokojení všetkých záložných veriteľov zapísaných na LV č. XXXX zostáva zvyšok výťažku dražby vo výške 38.309,12 eura v notárskej úschove v prospech bývalých vlastníkov X. Z., nar. XX.XX.XXXX, a Y. Z., nar. XX.XX.XXXX.

7. V dražbe konanej dňa XX.XX.XXXX boli vydražené nehnuteľnosti nachádzajúce sa v okrese W., obec W., k. ú. Z., vedenej Okresným úradom W. - katastrálny odbor na LV č. XXX, ako parcely registra "C", parcelné č. XXXX o výmere 19 m² druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, stavba súpisné číslo XXXX, postavená na parcele č. XXXX, druh stavby XX, popis stavby garáž. Predmetná nehnuteľnosť bola v BSM povinného X. Z., nar. XX.XX.XXXX, a R.. Y. V., nar. XX.XX.XXXX. Výťažok z dražby nehnuteľností vo výške 5.100 eur bol rozvrhnutý na trovy exekúcie vo výške 1.493,32 eura, pohľadávka oprávneného Y. Z., nar. XX.XX.XXXX, na výživnom vo výške 2.250 eur, pohľadávka G. zdravotnej poisťovne, a.s., z titulu poistného na verejné zdravotné poistenie vo výške 832,69 eura a pohľadávka

oprávneného Y. Z., nar. XX.XX.XXXX, ako nedoplatky výživného splatné ku dňu rozvodu vo výške 523,99 eura.

8. Z vykonaného dokazovania ďalej súd prvej inštancie zistil, že E. N., matka žalobkyne, žalobkyni bezúročne požičala v roku XXXX sumu 350 eur s tým, že žalobkyňa jej vrátila sumu 150 eur ako čiastočnú splátku dlhu a zvyšok dlžnej sumy vo výške 200 eur započítali s kúpnu cenou za sedačku, ktorú jej žalobkyňa predala. R.. L. V. na základe zmluvy o bezúročnej pôžičke v priebehu roku XXXX požičal žalobkyni menšie sumy peňazí v celkovej výške 500 eur, pričom žalobkyňa mu vrátila sumu 150 eur a vo zvyšnej časti dlhu vo výške 350 eur ju započítali s kúpnu cenou za nábytok, ktorý mu dlžníčka predala. Predmetom kúpy bol nábytok - obývacia stena výrobcu H. pozostávajúca zo skrinky pod TV, 2 stredne vysokých skriň, 1 ks knižnice so sklenenou výplňou dvierok a 3 ks jednoduchých šatníkových skriň značky H..

9. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 143 ods. 1, § 148 ods. 1, § 149 ods. 1 a § 150 Občianskeho zákonníka. Dospel k záveru, že BSM sporových strán zaniklo dňa XX.XX.XXXX. Ako majetok patriaci do BSM ustálil hnutelné veci uvedené vo výroku rozsudku a finančné prostriedky vo výške 38.309,12 eura nachádzajúce sa v notárskej úschove u R.. Y. T., notárky, Notársky úrad, U. W. X, F., IČO: XX XXX XXX, sp. zn.: W. XXXX/XXXX. Z výťažku dražby vo výške 52.534,37 eura bol uspokojený záložný veriteľ druhý v poradí zapísaný na LV č. XXXX vo výške 12.375,19 eura a záložný veriteľ tretí v poradí zapísaný na LV č. XXXX vo výške 1.850,06 eura. Žalobkyňa tvrdila, že suma spolu vo výške 14.225,25 eura (t. j. 12.375,19 eura + 1.850,06 eura) je výlučným dlhom žalovaného na výživnom voči ich spoločnému synovi maloletému Y. Z. a žiadala započítať tento dlh žalovaného, ktorý bol uhradený zo spoločného majetku oboch bývalých manželov. Žalovaný účinne nepoprel, resp. nespochybnil tvrdenie žalobkyne, že si súdny exekútor R.. K.. R. F. stiahol z výťažku z dražby dlh žalovaného na výživnom spolu vo výške 14.225,25 eura. Žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu v rámci svojej obrany len uviedol, že nesúhlasí s tým, aby sa oproti sume 38.309,12 eura ako zostatku výťažku z dražby spoločnej nehnuteľnosti odpočítala z časti prislúchajúcej jemu suma vo výške 14.225,25 eura titulom žalobkyňou tvrdených záložných práv, resp. žalobkyňou tvrdeného dlhu žalovaného na výživnom na ich spoločného syna, keď na takýto postup nebol daný žiaden faktický alebo právny dôvod, pričom tvrdené výživné nie je nárokom žalobkyne ale jej syna, a teda nárok na toto výživné nie je v rámci vyporiadania BSM akokoľvek započítateľné voči podielu žalovaného. Súd prvej inštancie sa s takouto obranou žalovaného nestotožnil a konštatoval, že dlh na výživnom je výlučným dlhom žalovaného a v zmysle § 150 Občianskeho zákonníka je manžel povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku, t. j. zo sumy výťažku z dražby vynaložilo na jeho ostatný majetok, t. j. aj na jeho samostatný dlh. Taktiež sumu 5.100 eur, ktorá bola výťažkom z predaja spoločnej nehnuteľnosti bývalých manželov a bola použitá na úhradu výlučných dlhov žalovaného (ako to vyplýva zo zápisnice o rozvrhu výťažku z dražby nehnuteľnosti zo dňa XX.XX.XXXX, ktorú skutočnosť žalovaný taktiež nepoprel), bolo potrebné zohľadniť pri vyporiadaní BSM a žalovaný je povinný nahradiť aj predmetný dlh, pretože aj tento dlh sa uhradil zo spoločného majetku, t. j. zo spoločných finančných prostriedkov oboch bývalých manželov. Súd vzhľadom na to ustálil, že v prípade, ak by z výťažkov z dražby nehnuteľností vo vlastníctve oboch manželov nebol odpočítaný výlučný dlh žalovaného na dlžnom výživnom a dlh voči G. zdravotnej poisťovni, a.s., v celkovej výške 19.325,25 eura, výťažok z dražby nehnuteľností by bol v celkovej výške 57.634,37 eura. Podiely oboch manželov by boli rovnaké vo výške 28.817,19 eura, avšak z podielu pripadajúceho na žalovaného je potrebné odpočítať celkový dlh vo výške 19.325 eur. Po takto vykonanom započítaní podiel žalobkyne na výťažku z dražby je vo výške 28.817,19 eura a podiel žalovaného na výťažku z dražby je vo výške 9.491,93 eura (t. j. spolu 28.817,19 eura + 9.491,93 eura = 38.309,12 eura).

10. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že bolo preukázané, že sporové strany ako manželia od decembra XXXX už nežili spolu a ani spoločne nehospodarili. Taktiež bolo preukázané, že za rok XXXX žalobkyňa uhradila na hypotekárny a spotrebné úvery sumu 2.519,31 eura, stavebné úvery 1.044,34 eura, daň z nehnuteľností 33,15 eura, poistenie bytu 40,54 eura + správa bytu 960 eur, spolu 4.597,34 eura, z toho 1/2 = 2.298,67 eura. Za rok XXXX žalobkyňa uhradila na hypotekárny a spotrebné úvery sumu 2.696,62 eura, stavebné úvery 1.139,28 eura, daň z nehnuteľností 33,14 eura, poistenie bytu 40,54 eura + správa bytu 960 eur, spolu 4.869,58 eura, z toho 1/2 = 2.434,79 eura. Za rok XXXX žalobkyňa uhradila na hypotekárny a spotrebné úvery sumu 2.213,82 eura, stavebné úvery 949,40 eura, daň z nehnuteľností 33,15 eura, poistenie bytu 40,54 eura + správa bytu 960 eur, spolu 4.196,91 eura, z toho 1/2 = 2.098,46 eura. Za rok XXXX žalobkyňa uhradila na hypotekárny a spotrebné úvery sumu 2.704,31 eura (1 x 65,40

eura + 11 x 66,73 eura + 1 x 155,88 eura + 11 x 159 eur), stavebné úvery - 1.139,28 eura (12 x 47,80 eura + 12 x 47,14 eura), daň z nehnuteľností - 39,60 eura (X/XXXX - 13,18 eura + X/XXXX - 13,18 eura + XX/XXXX - 13,24 eura), poistenie bytu - 40,54 eura (X/XXXX - 20,27 eura + 8/2012 - 20,27 eura) + správa bytu - 960 eur - spolu 4.888,73 eura, z toho 1/2 = 2.441,86 eura, za rok XXXX žalobkyňa uhradila na hypotekárny a spotrebné úvery sumu 2.396,50 eura (10 x 66,73 eura + 5 x 159 eur + 6 x 155,70 eura), stavebné úvery - 840,19 eura (11 x 47,80 eura + 6 x 47,14 eura + 1 x 31,55 eura), daň z nehnuteľností - 39,60 eura (X/XXXX - 19,80 eura + XX/XXXX - 19,80 eura), poistenie bytu - 40,54 eura (X/XXXX - 20,27 eura + X/XXXX - 20,27 eura) + správa bytu - 960 eur - spolu 4.276,83 eura, z toho 1/2 = 2.138,42 eura, za rok XXXX žalobkyňa uhradila na hypotekárny a spotrebné úvery sumu 222,43 eura (1 x 66,73 eura + 1 x 155,70 eura), daň z nehnuteľností - 26,42 eura (X/XXXX - 13,18 eura + XX/XXXX - 13,24 eura), poistenie bytu - 40,54 eura (X/XXXX - 20,27 eura + X/XXXX - 20,27 eura) + správa bytu 960 eur - spolu 1 249,39 eura, z toho 1/2 = 624,70 eura, za rok XXXX žalobkyňa uhradila na poistenie bytu - 40,54 eura (X/XXXX - 20,27 eura + 8/2015 - 20,27 eura) + správa bytu - 640 eur + nedoplatok za byt 75,26 eura - spolu 755,80 eura, z toho 1/2 = 377,90 eura, za rok XXXX žalobkyňa uhradila na daň za garáž - 17,10 eura, nedoplatok správa - 71,63 eura - spolu 88,73 eura, z toho 1/2 = 44,37 eura. Súd akceptoval položku správa bytu počas celého obdobia zarátanú na 80 eur, tak ako uviedla žalobkyňa a to s poukazom na Dodatok k evidenčnému listu platný k XX.XX.XXXX správcu bytu E. V. - E., z ktorého vyplýva, že suma 80 eur predstavuje náklady, kedy byt nebol užívaný ani žalobkyňou a ani žalovaným, išlo o úhradu za správu bytového domu, tvorbu rezervného fondu a splácanie úveru poskytnutého bytovému domu na zateplenie - minimálny poplatok, ktorý ako vlastníci bytu boli zaviazaní platiť zmluvou o správe.

11. Vzhľadom na to, že bolo preukázané, že žalobkyňa od ukončenia spolužitia so žalovaným až do rozvodu manželstva (t. j. za roky XXXX, XXXX) uhradila zo svojho účtu hypotekárny úver, spotrebné úvery a stavebné úvery, hradila daň z nehnuteľností, poistenie bytu a uhradila náklady na správu bytu, súd prvej inštancie mal za to, že takýmto spôsobom sa žalobkyňa zaslúžila o udržanie spoločných nehnuteľností, t. j. v konečnom dôsledku sa pričínila aj o zníženie dlhu voči U., E.L.. Taktiež mal za preukázané, že žalobkyňa naďalej aj po rozvode manželstva, t. j. od roku XXXX až do roku XXXX uhradila zo svojho účtu hypotekárny úver, spotrebné úvery a stavebné úvery, hradila daň z nehnuteľností, poistenie bytu a uhradila náklady na správu bytu, pričom takýmto spôsobom sa žalobkyňa zaslúžila o udržanie spoločných nehnuteľností, a preto je v zmysle § 150 Občianskeho zákonníka oprávnená požadovať, aby sa jej za roky XXXX až XXXX uhradilo, čo zo svojho vynaložila na spoločný majetok. Žalobkyňa je oprávnená požadovať, aby sa jej uhradilo aj to, čo vynaložila za roky XXXX až XXXX (i keď vzhľadom na to, že to bolo za trvania manželstva, nešlo o jej samostatný majetok), lebo takýmto úhradami sa zaslúžila o udržanie spoločných nehnuteľností a v podstate aj o oddialenie dražby a zníženie celkového dlhu voči banke. Vzhľadom na vyššie uvedené súd prvej inštancie ustálil, že žalobkyňa vynaložila finančné prostriedky na udržanie spoločných nehnuteľností v celkovej výške 24.923,31 eura. Žalobkyňa má teda nárok, aby sa z vyrovnacieho podielu BSM, ktorý pripadá na žalovaného odpočítala polovica nákladov ňou vynaložených na udržanie spoločných nehnuteľných vecí, t. j. sumy vo výške 12.461,66 eura.

12. Po vykonanom započítaní výlučného dlhu žalovaného podiel žalobkyne na výťažku z dražby nehnuteľností je vo výške 28.817,19 eura a podiel žalovaného na výťažku z dražby je vo výške 9.491,93 eura (t. j. spolu 28.817,19 eura + 9.491,93 eura = 38.309,12 eura). Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že by mal ďalej započítať v prospech vyrovnacieho podielu BSM žalobkyne sumu 12.461,66 eura titulom polovice žalobkyňou vynaložených nákladov na udržanie spoločných nehnuteľností. V tom prípade vyrovnací podiel BSM žalobkyne by predstavoval sumu 41.278,85 eura, ktorá prevyšuje celkovú sumu finančných prostriedkov uložených v notárskej úschove v sume 38.309,12 eura patriacej do BSM. Z uvedeného dôvodu prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyne celú sumu finančných prostriedkov vo výške 38.309,12 eura, ktoré sa nachádzajú v notárskej úschove.

13. Vzhľadom na vyššie uvedené súd prvej inštancie považoval za nadbytočné a nezaoberal sa posudzovaním hodnoty toho, čo podľa tvrdenia žalobkyne bolo vynaložené zo spoločného majetku na majetok žalovaného, t. j. veci, ktoré slúžili osobnej potrebe žalovaného - potápačský výstroj, motor na loď, motorová píla v Z., zbrane s nábojmi s príslušenstvom, skrinka na zbrane, prístroj na výrobu streliva. Súd rovnako považoval za nadbytočné započítať výšku daru, ktorý podľa tvrdenia žalobkyne darovala žalobkyňa matka vo výške 3.222,99 eura.

14. Konštatoval, že strany sporu sa v priebehu konania zhodli, že do masy BSM patrí nábytok detskej izby (posteľ, písací stôl so zásuvkami, šatníková skriňa 2-dverová s nástavcom, 2 skrinky policové, 5-zásuvková komoda), ktorého hodnota v čase podania návrhu bola v sume 210 eur a podľa tvrdenia žalobkyne je už jeho hodnota minimálna. Súd uvedenú hnutelnú vec prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyne, pretože nábytok detskej izby používa spoločný syn strán, maloletý Y., pričom aj samotný žalovaný súhlasil s tým, aby bol tento nábytok detskej izby prikázaný do výlučného vlastníctva žalobkyne. Pokiaľ ide o ostatné hnutelné veci, žalobkyňa v priebehu konania uviedla, že vzhľadom na to, že podanie bolo v roku 2011, vzhľadom na čas, kedy boli nadobudnuté, ich hodnota je už zanedbateľná. Súd prvej inštancie preto do masy BSM ďalšie hnutelné veci nezahrnul z dôvodu, že nebolo možné ustáliť, že v čase rozhodovania preukázateľne existovali. Ani žalovaný totiž nevedel presne špecifikovať, ktoré veci by mali byť zahrnuté do masy BSM a nepreukázal ani ich existenciu. Za veci, ktoré preukázateľne neexistovali v čase rozhodovania, súd považoval motorové vozidlo I. Z. (žalobkyňa uviedla, že bolo bez pneumatík, neregistrované a stálo v garáži od roku XXXX, s nadobúdateľom garáže sa dohodli, aby predmetné auto zlikvidoval), motorové vozidlo U. V XX (žalovaný uviedol, že v roku XXXX sa stalo nepoužiteľným). Žalovaný uviedol ďalšie veci, ktoré by mali patriť do masy BSM - šperky, brilianty, trúba, mikrovlnná rúra, samostatná varná doska, kuchynský stôl a 5 stoličiek, botník, zrkadlo, prístroj na výrobu zmrzliny, dve kreslá z K., skriňa na zbrane, skriňa v chodbe, luster, sklenená vitrína z K., počítačový stôl a kancelárska stolička, sada hrncov, sada nožov v kufríku, drevená šalátová misa, sada jedálenského príboru, okrasné mušle, mixér Z., elektrický radiátor v kúpeľni, toustovač, sada príborov na varenie - 16 kusov, rýchlovarný hrniec, nádoba na syr, VHS prehrávač, potápačské vybavenie, vŕtačka značky F., skrutkovač F.&H., vŕtačka V., videorekordér T. bez ovládania, chladnička J., klimatizácia, televízor R., avšak existenciu týchto vecí nepreukázal. Žalobkyňa uviedla, že stôl z travertínu, zdemontovaná klimatizácia, vstavaná skriňa na chodbe a pokazená chladnička J. T. zostali pred dražbou v byte a boli odovzdané novému vlastníkovi bytu spolu s bytom. Televízor R. podľa vyjadrenia žalobkyne neexistuje, ako pokazený ho odniesla do zberu. Pokiaľ ide o digitálnu kameru T., digitálny fotoaparát I., TV stolík M. a vežu M. a reproduktor T., žalobkyňa v priebehu konania uviedla, že tieto hnutelné veci sa nachádzajú u žalovaného, avšak následne uviedla, že do BSM chce z hnutelných vecí zahrnúť len nábytok detskej izby, pričom žalovaný nepreukázal existenciu uvedených hnutelných vecí, a tak ich súd do masy BSM nezahrnul.

15. Žalobkyňa na pojednávaní dňa 02.01.2017 uviedla, že práčka značky J. T. je u nej, manželská posteľ s roštmi je u nej, ale je nepoužiteľná a dva nočné stolíky sú u nej, v priebehu konania uviedla, v súčasnosti sú nepoužiteľné a majú nepatrnú hodnotu, a preto ich nežiada zahrnúť do BSM. Žalovaný nepreukázal existenciu ani týchto vecí a preto ich súd do BSM nezahrnul. Hnutelné veci rohová sedacia súprava oranžovej farby - Triada od výrobcu S. v hodnote približne 200 eur a nábytok - 3 ks šatníkových skríní (zo spálne), hodnota približne 150 eur a obývacia stena Z. (TV skrinka, 2 nižšie skrinky, 1 vyššia presklená knižnica) z H. - hodnota približne 200 eur, bolo preukázané, že tieto žalobkyňa predala s tým, že kúpna cena bola započítaná s dlhmi, ktoré mala žalobkyňa voči svojej matke a R.. L. V.. Súd prvej inštancie tieto veci nezahrnul do masy BSM, ani nemal za to, že by žalobkyňa mala nahradiť to, čo sa vynaložilo na jej dlh, pretože v zmysle § 150 Občianskeho zákonníka zobral do úvahy tú skutočnosť, že žalobkyňa sa starala o maloletého syna, ktorý jej bol zverený do osobnej starostlivosti, pričom mala zvýšené výdavky, pretože žalovaný riadne neplatil výživné, čo preukazuje aj rozsudok Okresného súdu Nitra č. k. 5T/119/2010 zo dňa 10.04.2012, ktorým bol uznaný za vinného pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona. Súd zobral do úvahy aj tvrdenie žalobkyne, že mala zvýšené výdavky na vrátenie uneseného syna Y. z Z., ktoré zo svojho príjmu nevládala uhradiť (trovy advokátky, cesta do Z., telefónne účty, vydanie nového pasu, dokúpenie vecí pre syna, ktoré ostali v Z.).

16. Súd prvej inštancie nepovažoval za vierohodné tvrdenie žalovaného, že mu otec daroval sumu 12.000 eur, keďže žalovaný vo vzťahu k tomuto daru uviedol protichodné tvrdenia; vo vyjadrení zo dňa 18.04.2012 uviedol, že otec mu daroval sumu 12.000 eur na kúpu auta, avšak vo svojej výpovedi pred dožiadaným Okresným súdom v C. dňa 13.12.2013 uviedol, že po predaji pozemku v V. "im dal jeho otec 12.000 eur na kúpu auta", neskôr v priebehu konania tvrdil, že sumu 12.000 eur daroval otec len jemu, pričom priložil aj čestné prehlásenie otca, že išlo o dar výlučne žalovanému. Uvedené rozdielne tvrdenia žalovaného súd považoval za účelové v snahe dosiahnuť započítanie uvedenej sumy v prospech jeho vyrovnacieho podielu BSM. Súd poukázal aj na to, že žalovaný vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 05.06.2018 uviedol, že motorové vozidlo U. U bolo kúpené za sumu 8.000 eur a zvyšnú časť daru použil na zariadenie bytu, avšak z kúpnej zmluvy XX/X zo dňa XX.XX.XXXX vyplýva, že motorové vozidlo U.

U bolo kúpené za kúpnu cenu 309.000 Sk (10.256,92 eura). Žalovaný vo svojej výpovedi tiež potvrdil, že motorové vozidlo si zobral so sebou do Z. a v roku XXXX sa stalo nepoužiteľným.

17. Pokiaľ ide o pôžičky v sume 35.000 V. a 8.000 eur, ktoré si žalovaný zobral v Z., súd prvej inštancie nemal za preukázané, že by o nich žalobkyňa vedela, tá to v konaní poprela. Taktiež nebolo preukázané, na aký účel boli tieto peniaze z pôžičiek použité, t. j. či boli použité na nadobudnutie spoločného majetku (rekonštrukciu a zariadenie bytu) alebo pre osobné potreby žalovaného. Z listinného dôkazu predloženého žalovaným vôbec nevyplýva, že by išlo o e-mailovú komunikáciu a taktiež z neho nevyplýva súvislosť s tým, že žalovaný si mal zobrať v roku XXXX úver a ani na čo bol použitý. Z predloženého listinného dôkazu vyplýva, že úver 35.000 V. bol braný v roku XXXX, t. j. po zániku manželstva a približne 3 roky po ukončení spolužitia bývalých manželov, takže ho nemožno zohľadniť v rámci vypořádania BSM.

18. Žalobkyňa uviedla, že v čase čerpania hypotekárneho úveru bola síce na rodičovskej dovolenke, avšak už od XX.XX.XXXX sa zamestnala v A. U. L., E..L., v W. ako T., a teda jej príjem slúžil na úhradu hypotekárneho a spotrebného úveru, taktiež na úhradu stavebných úverov z O. L. L., E..L. - trvalý príkaz na úhradu k 10. dňu v mesiaci, úhrada spojených so správou a užívaním bytu (teplo, voda). Uvedené tvrdenia boli preukázané výpismi z osobného účtu žalobkyne. Naopak žalovaný v konaní žiadnym spôsobom nepreukázal, že najmä z jeho príjmov bolo financované nadobudnutie nehnuteľností, ich rekonštrukcia ako aj ich zariadenie. Bolo preukázané, že hypotekárny, spotrebný a stavebné úvery boli brané v roku XXXX, a od septembra XXXX boli splácané z osobného účtu žalobkyne. Navyše strany museli vydokladovať celú poskytnutú sumu úverov na stavebný účel, t. j. časť na kúpu bytu a časť na jeho rekonštrukciu. Žalovaný nepreukázal a nešpecifikoval, na akú časť rekonštrukcie, resp. zariadenia bytu boli použité finančné prostriedky pochádzajúce z jeho príjmu.

19. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo, a to z dôvodu, že v konaní o vypořádanie BSM má každý vo veci úspech len čiastočný, keďže každému patrí rovnaký podiel z masy BSM a súd takýmto spôsobom BSM medzi stranami sporu aj vypořadal. Zobral do úvahy aj tú skutočnosť, že bolo v záujme oboch strán uskutočniť vypořádanie BSM a s poukazom aj na ustanovenie § 257 CSP náhradu trov konania žiadnej zo strán nepriznal, keďže tieto skutočnosti považoval za dôvod hodný osobitného zreteľa.

20. Proti uvedenému rozsudku podal odvolanie žalovaný, ktorý žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uviedol, že súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, na základe čoho vec nesprávne právne posúdil. Poukázal na rozpory v tvrdeniach žalobkyne, keď v žalobe uviedla, že žalovaný sa prestal podieľať na financovaní chodu spoločnej domácnosti, bytu a úverov po decembri XXXX. Z toho možno vyvodiť, že minimálne dovtedy sa svojimi príjmami podieľal na financovaní spoločnej domácnosti. Neskôr žalovaná uviedla, že na nákup praktického jednoduchého nábytku od slovenských výrobcov v rokoch 2005-2006 boli použité prostriedky z BSM, zväčša príjem žalovaného. Odvtedy až do rozvodu však žiadne väčšie investície do bytu neboli a on svoj príjem míňal asi na investície do svojho majetku, veci osobnej potreby a svoje hobby - zbrane, keďže aj na opravu auta si musel požičať finančné prostriedky od otca a úvery a úhrady za užívanie bytu hradila ona. Je nepravdepodobné, že by žalobkyňa sama s poukazom na jej príjmy bola schopná sama financovať chod domácnosti a zároveň splácať úvery. Uviedol, že počas manželstva dosahoval pomerne nadštandardne vysoký príjem, ktorého prevažnú časť poukazoval žalobkyňi na financovanie domácnosti a splácania spoločných záväzkov. Počas doby 5 rokov poukazoval na stavebné sporenie sumu 30.000 Sk až 32.000 Sk, v období rokov XXXX-XXXX uzatvoril v Z. zmluvu o úvere, z ktorého finančné prostriedky použil na nadobudnutie spoločného majetku, z jeho prostriedkov bol splácaný hypotekárny úver U. až do apríla XXXX. Na spoločný majetok použil aj finančné prostriedky, ktoré mu darovali rodičia. Žalobkyňa jeho príjmy nespochybnila. Podľa jeho názoru neskoršie vyjadrenie žalobkyne bolo potrebné vyhodnotiť ako účelové. Navyiac pri určení vyrovnávacieho podielu bolo potrebné zohľadniť skutočnosť, že žalobkyňa svojvoľne speňažila časť spoločného majetku a výťažok z predaja použila na splatenie pôžičiek. Žalovaný namietal záver súdu prvej inštancie ohľadne sumy 12.000 eur, ktorú nezohľadnil ako dar od jeho otca jemu, pretože v rámci jeho neskoršieho prednesu mal povedať, že boli darované oboj stranám sporu ako manželom. Súd prvej inštancie neprihliadol na písomné čestné prehlásenie jeho otca o tejto skutočnosti, keď ho pokladal za účelové. Jeho nepresné vyjadrenie na pojednávaní preto možno považovať za lingválny lapsus, keďže vypovedal v slovenskom jazyku, ktorý nie je jeho materinským. Časť darovaných finančných

prostriedkov použili na kúpu motorového vozidla užívaného obomi stranami sporu a zvyšná časť daru bola použitá na zariadenie spoločného bytu. Finančné prostriedky, ktoré boli darom, nepatria do BSM. Záverom uviedol, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil možnosť odpočítania sumy 14.225,25 eura ako tvrdeného záložného práva, resp. dlhu na výživnom. Ak má ísť skutočne o výživné, toto nie je nárokom žalobkyne, ale spoločného maloletého syna.

21. K odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadrila žalobkyňa, ktorá žiadala rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Uviedla, že v jej vyjadreniach nebol rozpor. Žalovaný nerozporoval jej tvrdenie, že od decembra XXXX nevedli spoločnú domácnosť a nežili spolu. Tiež jej žalovaný vo U. zrušil prístup na spoločnom devízovom účte, žiadnym spôsobom neprispieval na domácnosť, splácanie spoločných úverov, starostlivosť o spoločný majetok, na výživu syna nepravidelne sumou 50 eur aj to len do roku XXXX. Spôsobil jej ďalšie náklady tým, že jej znemožnil užívať spoločné vozidlo, poškodzoval spoločný majetok, znemožnil jej užívať sporák, práčku, klimatizáciu, z bytu odniesol rôzne hnutelné veci, neoprávnenne premiestnil maloletého syna do Z., takže si musela požičať finančné prostriedky. Ona preukázala, že iba z jej príjmu boli od septembra XXXX uhrádzané mesačné náklady na domácnosť, splátky úverov, poistenie domácnosti a iné. Nikdy netvrdila, že žalovaný žiadnym spôsobom neprispel na bežný chod domácnosti, ale všetky zvýšené výdavky, ktoré boli pri kúpe a rekonštrukcii bytu, boli riešené úvermi, ktoré ona vybavila, splácala aj počas manželstva, aj po rozvoде a na kúpu štandardného nábytku boli použité prostriedky z BSM, zväčša príjem žalovaného. Poukázala na to, že žalovaný žiadnym dôkazným prostriedkom počas dlhoročného súdneho konania nepreukázal jeho tvrdenia, že dosahoval nadštandardný príjem, že prevažnú časť príjmu poukazoval jej, že počas 5 rokov poukazoval na stavebné sporenie sumu 30.000 - 32.000 Sk, že prostriedky z úveru vybraného v Z. použil na získanie spoločného majetku a že z jeho prostriedkov bol splácaný hypotekárny úver až do apríla XXXX. Čestné prehlásenie jeho otca o darovaní sumy 12.000 eur pokladá za účelové. Peniaze boli darované obom na kúpu bezpečnejšieho motorového vozidla, lebo ich pôvodné nevyhovovalo rodine s deťmi. To dosvedčil aj žalovaný a nejde o jazykový lapsus. Uviedla, že žalovaný slovenský jazyk ovláda do tej miery, že nevyužil svoje právo vystupovať na súde v materčine a význam slov „mne“ a „nám“ je mu známy. I keby išlo o dar žalovanému a ten si za tie peniaze kúpil motorové vozidlo, ktoré až do jeho likvidácie v roku XXXX užíval výlučne sám, potom by sa tento dar ani predmetu sporu netýkal, pretože by nebol v BSM. Pokiaľ ide o odpočítanie sumy 14.225,25 eura, tento krok bol zdôvodnený v bode 30. odôvodnenia rozsudku s poukazom na § 150 Občianskeho zákonníka.

22. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) ako aj skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), prejednal vec bez nariadenia pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku (§ 385 ods. 1, § 378 ods. 1, § 177 ods. 2 písm. c/, § 219 ods. 3 CSP), aplikujúc ustanovenie § 470 ods. 1, 2 prvej vety CSP. Po prejednaní veci v nadväznosti na odvolacie dôvody urobil záver, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny, preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Zároveň odvolací súd aplikoval ustanovenie § 387 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd aplikujúc toto zákonné ustanovenie a poukazujúc na ustanovenia CSP citované v odôvodnení prvoinštančného rozsudku na dôvažok dodáva nasledovné:

23. Predmetom konania je žaloba žalobkyne o zrušenie a vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, pričom manželstvo bolo uzatvorené dňa XX.XX.XXXX a rozvedené bolo rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 9C/9/2009 zo dňa XX.XX.XXXX, právoplatným dňa XX.XX.XXXX.

24. Konanie o vyporiadanie BSM sa vo všeobecnosti začína na návrh niektorej zo strán, súd však nie je viazaný návrhom na rozsah a spôsob vyporiadania. Pri vyporiadaní BSM ide o prípad, v ktorom z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyporiadania vzťahu medzi stranami sporu, a ani odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania (§ 212 ods. 1, 2 písm. d/ OSP, § 379 písm. c/, § 380 ods. 1 CSP), avšak je viazaný dôvodmi odvolania. Odvolací súd sa preto v tejto veci zaoberal len tými dôvodmi, ktoré uviedli obe strany vo svojom odvolaní, a to bez ohľadu na to, či odvolací dôvod špecifikovali s priamym odkazom na ustanovenie § 365 CSP.

25. Vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov rozhodnutím súdu sa musí týkať všetkého majetku, ktorý podľa § 143 (§ 385 ods. 1, § 378 ods. 1, § 177 ods. 2 písm. c/, § 219 ods. 3 CSP)

patril do BSM a ako spoločný existoval ku dňu jeho zániku. V konaní o vyporiadanie BSM súd nie je viazaný návrhmi strán sporu, a to ani pri určení rozsahu tohto spoluvlastníctva a ani pri určení spôsobu jeho vyporiadania. Musí však zistiť, čo patrí do BSM, lebo vyporiadanie sa musí týkať celého majetku. Súd pri vyporiadaní vychádza z kogentného ustanovenia § 150 Občianskeho zákonníka. Pod vyporiadaním treba rozumieť nielen to, kto z bývalých spoluvlastníkov zostane vlastníkom tej ktorej veci a kto z nich vlastníctvo stráca, ale celkové komplexné riešenie majetkových vzťahov medzi bývalými spoluvlastníkmi. V rámci vyporiadania BSM musí súd prihliadnuť na to, čo bolo zo spoločného majetku vynaložené na oddelený majetok niektorého z manželov (patrí do aktív) a tiež na nároky jednotlivých manželov proti mase bezpodielového spoluvlastníctva z dôvodu investícií vynaložených z oddeleného majetku niektorého z manželov na spoločný majetok (patrí do pasív).

26. Pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžili o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti (§ 150 Občianskeho zákonníka).

27. Z uvedenej právnej úpravy vychádza aj doterajšia judikatúra súdov Slovenskej republiky, ktorá v rozhodnutí, publikovanom pod R 49/1973 dospela k záveru, že vec nadobudnutá za trvania manželstva sa stane predmetom BSM, ak nie je obstaraná za finančné prostriedky, ktoré sú majetkom len jedného z manželov. V stanovisku R 42/1972 bol vyslovený záver, že pri nadobudnutí vecí z prostriedkov patriacich jednak do BSM, jednak do osobného majetku niektorého z manželov, sa takto nadobudnuté veci stávajú predmetom BSM bez ohľadu na rozsah použitých prostriedkov z BSM. Súdna prax dospela tiež k záveru, že do BSM nepatrí ani vec získaná (kúpou, výmenou) za prostriedky patriace do oddeleného majetku jedného z manželov. Nejde tu totiž o nadobudnutie nového majetku ani o rozmnoženie už existujúceho majetku za trvania manželstva, ale o zmenu, ktorá nemá vplyv na povahu (vlastníctva) týchto vecí ako predmetu výlučného (oddeleného) vlastníctva jedného z manželov. Pri vyporiadaní BSM je rozhodujúca nielen tá skutočnosť, že určitá vec v čase jeho zániku existovala, ale i to, v akom stave vtedy bola (napríklad z hľadiska jej kvality, veku, miery opotrebenia). Tento stav je určujúci aj pre ocenenie veci, pričom treba vychádzať z cien zodpovedajúcich cenám v čase rozhodovania súdu. Okamih, keď dôjde k zániku BSM, je rozhodujúci nielen pre určenie spoločného majetku, ale aj pre určenie jeho hodnoty. Pri určení ceny veci sa spravidla vychádza z jej ceny v čase, keď sa vyporiadanie vykonáva. Avšak tomu, kto určitú vec od zániku BSM do vyporiadania užíval, sa môže určiť cena v čase zániku bez ohľadu na cenu v čase vyporiadania, ak mu vec má zostať. Opotrebenie i náklady tu idú predovšetkým na jeho vrub. Len pri veciach, ktoré má jeden z manželov vydať druhému manželovi, sa musia určiť obidve ceny a rozhodnúť o tom, na čí vrub pôjde opotrebenie, resp. iné zmeny alebo záväzky spojené s vecou. Vyporiadanie teda nemá len kvalitatívnu stránku, t.j. usporiadanie vlastníctva k jednotlivým veciam, ale aj kvantitatívnu stránku, pri ktorej ide o hodnotové podiely. Súčasťou vyporiadania je aj vyporiadanie dlhov a pohľadávok.

28. Z odôvodnenia rozsudku o vyporiadaní BSM musí byť jasné, čo všetko bolo predmetom BSM ku dňu jeho zániku a na základe akých dôkazov súd tú - ktorú vec, investície, dlhy a pohľadávky do vyporiadania pojal. Vyporiadanie týchto práv a povinností sa týka len vzťahov medzi manželmi a nijako nemôže zasahovať do práv a povinností tretích osôb. O vyporiadaní je nutné spraviť vyúčtovanie, ktoré musí nájsť odraz v odôvodnení rozsudku. Predpokladom riadneho vyúčtovania je, že súd správne zistí celkovú hodnotu aktív (hodnota vecí, pohľadávok), celkovú hodnotu pasív (dlhov) a správne ustáli celkový majetok. Z takto zistenej hodnoty majetku každému z manželov patrí rovnaký podiel, ak neboli dôvody k zmene kvantitatívneho podielu. Rozdiel medzi takto stanovenými podielmi u každého z manželov a podielom, ktorý každému z manželov patrí, musí byť rovnaký a predstavuje sumu na dorovnanie podielov. Ak teda pri vyporiadaní nastane rozdiel medzi hodnotami, ktoré zostanú jednému z manželov a ktoré zostanú druhému, je potrebné vyrovnanie do výšky podielu vykonať formou zaplatenia príslušnej peňažnej sumy.

29. Súd prvej inštancie vo veci začal konať a rozhodol prvým rozsudkom za účinnosti procesného predpisu, ktorým bol zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov, účinný do 30.06.2016. Na konanie o vyporiadanie BSM v súvislosti s dokazovaním sa už vtedy vzťahovalo ustanovenie § 120 ods. 1, 2 OSP, podľa ktorého: „(1) Účastníci sú povinní označiť dôkazy na

preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. (3) Ak nejde o veci uvedené v odseku 2, súd si môže osvojiť skutkové zistenia založené na zhodnom tvrdení účastníkov. S ohľadom na takúto procesnoprávnu úpravu na každej zo strán sporu spočívalo dôkazné bremeno na preukázanie ním tvrdenej okolnosti, ktorá mohla mať význam pre rozhodnutie o vyporiadaní BSM.

30. Rozhodnutie súdu nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami účastníka konania, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre zákonného rozhodnutia, pričom účastníkovi konania musí dať odpoveď na podstatné otázky a námietky spochybňujúce závery namietaného rozhodnutia v závažných a samotné rozhodnutie ovplyvňujúcich súvislostiach. Právo (strany) a povinnosť (súdu) na náležité odôvodnenie súdneho rozhodnutia vyplýva z potreby transparentnosti služby spravodlivosti, ktorá je esenciálnou náležitosťou každého súdneho rozhodnutia. Citované zákonné ustanovenie sa totiž chápe aj z hľadiska práv účastníka na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ktorého imanentnou súčasťou je aj právo na súdne konanie spĺňajúce garancie spravodlivosti a toto ustanovenie treba vykladať a uplatňovať aj s ohľadom na príslušnú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva tak, že rozhodnutie súdu musí viesť presvedčivé a dostatočné dôvody, na základe ktorých je založené. Rozsah tejto povinnosti sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí sa posúdiť vo svetle okolností každej veci. Za arbitrárny, resp. nie dostatočne zdôvodnený treba považovať rozsudok súdu aj vtedy, keď popri jednoznačnom právnom závere dospeje bez akéhokoľvek vysvetlenia či zdôvodnenia aj k protichodnému právnomu záveru. Rovnako treba kvalifikovať aj situáciu, keď všeobecný súd svoj právny záver nezdôvodní zo všetkých zákonných hľadísk, ktoré v danej veci prichádzajú do úvahy.

31. Odvolací súd na základe odvolania žalovaného po prejednaní veci konštatoval, že z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie je zrejmé, čo tvorí predmet BSM a aká je hodnota masy BSM. Súd ustálil celkový majetok a zároveň vyčíslil, koľko zo zistenej hodnoty majetku predstavuje podiel pripadajúci na každého z bývalých manželov. Taktiež je zrejmé, ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že sumu 38.309,12 eura, nachádzajúcu sa v notárskej úschove, prikázal titulom vyrovnania podielov žalobkyni. V odôvodnení je správne uvedený aj výpočet, podľa ktorého súd dospel k uvedenej sume. Súd prvej inštancie rozsudok veľmi podrobne odôvodnil, vysporiadal sa aj s tvrdeniami žalovaného a správne zhodnotil výsledky vykonaného dokazovania. Taktiež veľmi podrobne popísal jednotlivé vyjadrenia sporových strán, zistený skutkový stav. Zdôvodnenie výroku rozsudku v jeho odôvodnení je jasné, zrozumiteľné, veľmi prehľadné s detailnými výpočtami. Súd prvej inštancie teda z vykonaných dôkazov vyvodil správne skutkové zistenia, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, teda správne zistil skutkový stav, zistený skutkový stav oprel o správne ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré aplikoval právne súladným spôsobom, jeho úvahy sú logické, a preto aj celkom legitímne a právne akceptovateľné.

32. Odvolací súd v odvolacom konaní po preskúmaní napadnutého rozsudku a obsahu celého spisového materiálu nemal v tejto veci dôvod, pre ktorý by nemal súhlasiť s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie. Súd prvej inštancie primerane rozumným a okolnostiam danej veci postačujúcim spôsobom reflektoval i na odvolateľom vznášané tvrdenia, na danú vec aplikoval relevantné hmotnoprávne ustanovenia a svoje rozhodnutie presvedčivo a náležite odôvodnil, zodpovedajúc už i na všetky právne a skutkovo významné otázky predkladané žalobcom v jeho odvolaní. Žalovaný v odvolaní neuviedol žiadne také skutočnosti, skutkové či právne, s ktorými by sa súd prvej inštancie nebol vypořiadal, pokiaľ boli pre danú vec relevantné, a ktoré by boli spôsobilé zvrátiť výsledok prvoinštančného rozhodnutia.

33. Odvolací súd ako relevantné zhodnotil aj argumenty žalobkyne uvedené vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného. Odvolacie dôvody žalovaného nie sú správne, pretože vo vyjadreniach žalobkyne neboli rozpory; počas celého konania tvrdila, že žalovaný od decembra XXXX sa už vôbec finančne nepodieľal na domácnosti, úveroch, sporení, výžive dieťaťa a že v predchádzajúcom období z jeho príjmu boli hradené niektoré veci, napríklad zakúpenie jednoduchého nábytku. Žalovaný v odvolaní zopakoval svoje tvrdenia, ktoré uvádzal v priebehu konania a s ktorými sa súd prvej inštancie vypořiadal, najmä že mal vysoký príjem a jeho prevažnú časť poukazoval žalobkyni, čo však ničím nepreukázal a nešpecifikoval sumy ani dátumy poukazania finančných prostriedkov. Žalobkyňa poukázala na to, žalovaný nemal pravidelný mesačný príjem, pracoval na N. pár mesiacov a potom bol dlhšiu dobu doma ako nezamestnaný. Ďalej žalovaný v odvolaní i v konaní tvrdil, že platil 5 rokov stavebné sporenie 30.000

až 32.000,-Sk ročne, avšak v tomto smere sa vyjadroval aj odlišne tak, že našetrené sumy stavebného sporenia uhradil on v hotovosti a druhú polovicu, čiže poskytnuté stavebné úvery splácal ešte 3 roky a zostatok spláca žalobkyňa. Hradenie stavebných úverov z jeho strany taktiež nepreukázal a nepreukázal ani použitie úveru získaného v Z. na nadobudnutie spoločného majetku, splácanie hypotekárneho úveru z jeho prostriedkov. V celom konaní žalovaný len spochybňoval vyjadrenia žalobkyne, ale ničím nepreukázal ich opak a nepreukázal ani svoje tvrdenia. Neuniesol tak dôkazné bremeno jeho tvrdení. Súd prvej inštancie správnym spôsobom zohľadnil skutočnosť, že žalobkyňa speňažila niektoré hnutelné veci za účelom úhrady splátok úveru a tiež správne zohľadnil úhradu výživného na maloletého syna sporových strán z prostriedkov patriacich do BSM. Uvedenú skutočnosť súd prvej inštancie dostatočne a zrozumiteľne vysvetlil vo svojom rozsudku. Pokiaľ ide o tvrdenie žalovaného, že otec daroval sumu 12.000 eur výlučne jemu, odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie o účelovosti vyjadrenia žalovaného i ním predloženého čestného prehlásenia jeho otca. Žalovaný najprv uviedol, že uvedené finančné prostriedky daroval jeho otec im obom spolu so žalobkyňou, až následne v priebehu konania svoje vyjadrenie zmenil. Jeho obrana, že nevypovedal vo svojom rodnom jazyku, a preto došlo k lapsusu, neobstojí. Mal totiž možnosť vypovedať vo svojom rodnom jazyku, mal možnosť požiadať o ustanovenie tlmočníka, no túto možnosť nevyužil, z čoho bolo možné vyvodiť, že tvrdenie žalobkyne o ovládaní slovenčiny žalovaným v dostatočnej miere bolo pravdivé. Treba však dať za pravdu žalobkyni, že i keby išlo o dar výlučne pre žalovaného a tento dar použil na kúpu motorového vozidla pre svoju potrebu, pričom v súčasnosti už vozidlo neexistuje, potom uvedené finančné prostriedky a ani vozidlo nemohli byť v BSM a nemohli byť v tomto konaní vypracované.

34. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd považujúc odvolanie žalovaného za nedôvodné napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil a v podrobnostiach poukazuje na jeho odôvodnenie.

35. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. V tomto štádiu konania bola úspešná žalobkyňa, preto odvolací súd vyslovil, že sa jej nárok na náhradu týchto trov voči žalovanému priznáva. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

36. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).